

เทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงพระอภัยมณี สำหรับเดี่ยวเปียโน ประพันธ์โดย เด่น อยู่ประเสริฐ

PERFORMANCE PRACTICE AND INTERPRETATION ON PHRA ABHAI MANI
FOR PIANO SOLO COMPOSED BY DEN EUPRASERT

กอรัก เลิศพิบูลชัย*

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม ประเทศไทย

Korak Lertpibulchai*

College of Music, Mahidol University, Nakhon Pathom, Thailand

Received 25/10/2024, Revised 27/11/2024, Accepted 07/03/2025

บทคัดย่อ

ที่มาและวัตถุประสงค์ : บทความวิจัยนี้เป็นการค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลง การวิเคราะห์ตีความบทเพลงในแบบฉบับของผู้เขียน ต่อการเดี่ยวเปียโนเพลงพระอภัยมณี ของรองศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ ซึ่งแนวทางการประพันธ์ผลงานชิ้นนี้เป็นไปตามหลักทฤษฎีดนตรีตะวันตกโดยมีแรงบันดาลใจจากฉากและตัวละครในวรรณคดีไทยเรื่องพระอภัยมณี ผลงานชิ้นเอกของสุนทรภู่ กวีเอกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ บทเพลงประกอบด้วยเพลงย่อย 10 ท่อน ซึ่งแต่ละท่อนแสดงถึงอารมณ์และบุคลิกของตัวละครด้วยจังหวะ ท่วงทำนอง และเทคนิคการบรรเลงที่หลากหลาย บทความวิจัยนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาวิธีการบรรเลงเปียโนในแบบฉบับดนตรีคลาสสิก ให้มีความเชื่อมโยงและสามารถสื่ออารมณ์ได้ในวรรณคดีไทยดังกล่าว เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติและวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณีที่เป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์บทเพลงพระอภัยมณี เพื่อพัฒนาเทคนิคการบรรเลงและการตีความที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ของบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยการเผยแพร่บทเพลงในเวทีระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนของผู้วิจัยผ่านกระบวนการฝึกซ้อมและการตีความบทเพลง และเพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลงและศึกษาสำหรับนักดนตรีที่สนใจบทเพลงเปียโนร่วมสมัย

วิธีการศึกษา : งานวิจัยนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากโอกาสในการแสดงเปียโนในระดับนานาชาติ โดยได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีวิธีการวิจัยดังนี้ 1) ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี รวมไปถึงบุคลิกตัวละครและเนื้อหาเรื่องราวในเรื่องทั้งหมด 2) ค้นคว้าหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงดังกล่าวและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผล 3) ทำการฝึกหัดการบรรเลง ตีความบทเพลงเพื่อทดลองหาแนวทางการบรรเลงบทเพลง 4) จัดทำการแสดง เผยแพร่บทเพลงต่อสาธารณชน 5) สรุปผลการวิจัยและนำเสนองานในรูปแบบบทความวิจัยทางวารสารวิชาการ

ผลการศึกษา : งานวิจัยนี้ค้นพบข้อสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) การผสมผสานทางวัฒนธรรมและดนตรี บทประพันธ์สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในวรรณคดีไทยกับดนตรีคลาสสิกตะวันตกได้อย่างลงตัว โดยใช้โครงสร้างเสียงประสานและบันไดเสียงแบบตะวันตก เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และบุคลิกของตัวละคร อีกทั้งผู้ประพันธ์สามารถหลอมรวมเรื่องราวในวรรณคดีให้เข้ากับเทคนิคการบรรเลงเปียโนแบบตะวันตกได้อย่างชำนาญและลงตัว ก่อให้เกิดผลงานดนตรีที่มีเอกลักษณ์ 2) เทคนิคการบรรเลงที่มี

* Corresponding author, email: korak.ler@mahidol.ac.th

ประสิทธิภาพ บทความวิจัยได้ระบุเทคนิคการบรรเลงที่ช่วยเพิ่มการถ่ายทอดอารมณ์และเรื่องราวของแต่ละท่อนเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การใช้ staccato เพื่อแสดงถึงตัวละครที่มีพลังและความขี้เล่น การใช้ legato และ rubato เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ที่อ่อนโยนและไพเราะ การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักเสียงและอัตราจังหวะ เพื่อสื่อถึงอารมณ์ที่สับสนในบทเพลง การใช้ Polyrhythm เพื่อสร้างบรรยากาศและฉากที่เต็มไปด้วยความลึกลับ เทคนิคเหล่านี้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ของแต่ละท่อนเพลงได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมและเกิดความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับดนตรีมากยิ่งขึ้น 3) ผลตอบรับจากผู้ฟัง การแสดงบทเพลงนี้ต่อสาธารณชนได้รับผลตอบรับเชิงบวก โดยผู้ฟังสามารถรับรู้และเข้าใจอารมณ์ของบทเพลง การผสมผสานระหว่างเรื่องราวในวรรณคดีไทยกับการนำเสนอผ่านดนตรีคลาสสิกตะวันตก สร้างประสบการณ์ทางดนตรีที่แปลกใหม่และน่าสนใจ ช่วยเพิ่มการยอมรับและความชื่นชมในดนตรีคลาสสิกของไทยบนเวทีระดับนานาชาติ

บทสรุป : บทความวิจัยนี้ ผู้วิจัยเผยแพร่เทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงพระอภัยมณี ซึ่งประพันธ์โดย เदन อยู่ประเสริฐ โดยอิงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก และได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณคดีไทยเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ ผลงานประกอบด้วย 10 ท่อนเพลง ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติของวรรณคดี รวมถึงการวิเคราะห์บทเพลงเพื่อทำความเข้าใจอารมณ์และบุคลิกของแต่ละทำนอง ส่งผลให้เลือกใช้เทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสม ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการบรรเลงแล้ว ยังช่วยให้การถ่ายทอดบทเพลงมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การศึกษาบทเพลงดังกล่าวและการแสดงผลงานในที่สาธารณะยังมีเป้าหมายในการสืบสานและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยผ่านดนตรีคลาสสิก หลังการแสดงพบว่า การวิเคราะห์และตีความบทเพลงสามารถนำไปใช้ได้จริง และช่วยให้การถ่ายทอดบทเพลงชัดเจนมากขึ้น การเลือกใช้เทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสมทำให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์และเรื่องราวของบทเพลงไปยังผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลตอบรับจากผู้ฟังสะท้อนให้เห็นว่าผู้ฟังสามารถรับรู้และเข้าใจอารมณ์ของบทเพลงได้ชัดเจนขึ้นจากการตีความและเทคนิคการแสดงที่เลือกใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการตีความในกระบวนการบรรเลงเพลงคลาสสิก การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นแนวทางสำหรับนักดนตรีที่ต้องการพัฒนาการตีความบทเพลงไทยร่วมสมัยและการนำเสนอในบริบทของดนตรีคลาสสิก ซึ่งสามารถต่อยอดไปสู่การสร้างสรรค์และอนุรักษ์ดนตรีไทยในระดับนานาชาติได้ต่อไป

คำสำคัญ : เदन อยู่ประเสริฐ / พระอภัยมณี / วรรณกรรมเพลงเปียโน / การเดี่ยวเปียโน

Abstract

Background and Objectives: This research article focuses on the performance practice and interpretation of Phra Abhai Mani for Piano Solo composed by Associate Professor Dr. Den Euprasert, inspired by the Thai literary masterpiece “Phra Abhai Mani” by Sunthorn Phu. This composition uniquely blends Western musical techniques with Thai cultural narratives, using the expressive capabilities of the piano to depict characters, mythical creatures, and scenes from the epic tale. Comprising ten movements, each piece captures emotional depth and character portrayals through diverse tempi, tonalities, and pianistic techniques. The study aims to enhance performance practice, bridge cultural narratives with classical music, and promote Thai cultural identity on the international stage. The following objectives drive the research: 1) To investigate the historical and cultural background of “Phra Abhai Mani” and its influence on the composition. 2) To develop performance techniques and interpretation methods that align with the emotional and narrative aspects of the music. 3) To promote and preserve Thai cultural heritage through public performances of the composition. 4) To enhance the researcher’s piano performance skills through dedicated practice and interpretative exploration. 5) To provide a performance

and study guide for future musicians interested in contemporary Thai piano compositions.

Methods: This research was inspired by the opportunity to perform internationally, supported by a research grant from the College of Music, Mahidol University. The methodology involved the following steps: 1) Historical and Literary Analysis 2) Literature Review and Comparative Analysis 3) Interpretative Exploration and Performance Practice 4) Public Performance and Cultural Promotion 5) Data Analysis and Conclusion

Results: The study revealed several key findings: 1) Cultural and Musical Integration: The composition successfully bridges Thai cultural narratives with Western classical music, using Western harmonic structures and tonalities to express Thai emotions and characterizations. The composer skillfully integrates Thai storytelling with Western pianistic techniques, creating a unique and culturally expressive musical work. 2) Effective Performance Techniques: The study identified specific performance techniques to enhance the narrative and emotional expression of each movement, including staccato articulation for energetic and playful characters, legato phrasing and rubato for lyrical and emotional passages, dynamic contrasts and tempo fluctuations to convey narrative tension and emotional conflict, and polyrhythms to depict mystical or dramatic scenes. These techniques effectively communicated the cultural narratives and emotional depth of each movement, enhancing audience engagement and emotional connection. 3) Audience Reception: Public performances received positive feedback, with audiences expressing an emotional connection to the music. The combination of Thai narrative elements and Western musical expression provided a unique cultural experience, increasing appreciation for Thai classical music on an international stage.

Conclusions: This research article explores the performance practice and interpretation of Phra Abhai Mani, a composition by Den Euprasert, which is inspired by the Thai literary work Phra Abhai Mani by Sunthorn Phu. The piece consists of ten movements, blending Western music composition techniques with Thai cultural narratives to create a unique artistic expression. The researcher studied the historical background of the literary work and conducted musical analysis to gain a deeper understanding of the emotional and stylistic characteristics of each movement. This led to the selection of appropriate performance techniques, which not only enhanced the pianist's technical and interpretative skills but also improved the overall musical expression of the piece. Additionally, the study and public performances aimed to preserve and promote Thai culture through classical music. Following the performances, the findings confirmed that the analysis and interpretative approaches could be effectively applied in practice, allowing for a clearer and more expressive performance. The use of suitable performance techniques significantly enhanced the conveyance of emotions and storytelling within the composition, leading to a stronger connection between the music and the audience. Furthermore, audience feedback indicated that listeners were able to perceive and understand the emotions of the piece more clearly due to the interpretative choices and expressive techniques employed. This highlights the importance of interpretation in music performance and its role in effectively communicating musical narratives and emotions. This study serves as a valuable reference for musicians interested in developing interpretative approaches to contemporary Thai compositions within the

context of Western classical music. It contributes to the artistic growth of performers and supports the preservation and international recognition of Thai classical music. The findings of this research pave the way for future creative developments and the continued integration of Thai musical identity into the global classical music landscape.

Keywords: Den Euprasert / Phra Abhai Mani / Piano Literature / Piano Solo

บทนำ (Introduction)

การบรรเลงและการตีความบทเพลงเป็นศิลปะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกของดนตรี เมื่อนักดนตรีมีความรู้ความเข้าใจในบทเพลงอย่างถ่องแท้และสามารถถ่ายทอดบทเพลงได้อย่างชัดเจนตามที่ตั้งใจ จะส่งผลให้ผู้ฟังมีความรู้สึกและเข้าถึงบทเพลงได้ดียิ่งขึ้น บทความวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาเทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงในแบบฉบับของผู้วิจัยในการแสดงเผยแพร่บทเพลงพระอภัยมณี ที่ประพันธ์โดย รองศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ บทเพลงนี้เป็นการผสมผสานเทคนิคการประพันธ์ที่ใช้ทฤษฎีดนตรีตะวันตกในรูปแบบการเดี่ยวเปียโน โดยมีแรงบันดาลใจจากเรื่องราวตัวละครในวรรณคดีไทยเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ ซึ่งมีความสำคัญต่อวงการเปียโนคลาสสิกในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมาก การนำเสนอและเผยแพร่ผลงานดนตรีที่ผสมผสานเอกลักษณ์ความเป็นไทยผ่านการประพันธ์และบรรเลงโดยเครื่องดนตรีตะวันตก ช่วยให้ศิลปะแขนงนี้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้เสพงานศิลป์ทั้งในและต่างประเทศ รวมไปถึงเป็นการอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติสืบไปยังบุคคลรุ่นหลัง

การศึกษาประวัติเบื้องต้นของวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ทำความเข้าใจและมีความรู้แตกฉานเกี่ยวกับบทเพลงดียิ่งขึ้น มีแนวทางการบรรเลงและตีความบทเพลงให้สอดคล้องไปกับเรื่องราวและอารมณ์เพลงได้อย่างชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ายังมีข้อจำกัดในการศึกษาวิเคราะห์บทเพลงไทยที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับการบรรเลงในบริบทของดนตรีคลาสสิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์เชิงเทคนิคและการตีความเพื่อการแสดง ซึ่งในอดีตส่วนใหญ่มักมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์เชิงโครงสร้างหรือลักษณะทางทฤษฎีดนตรีเป็นหลัก ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นการเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการ (research gap) ดังกล่าว โดยนำเสนอแนวทางการบรรเลงและการตีความบทเพลง “พระอภัยมณี” ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้การแสดงดนตรีมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้วยังเป็นแนวทางให้แก่ักดนตรีที่สนใจศึกษาบทเพลงไทยร่วมสมัยในบริบทของดนตรีคลาสสิกอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าประวัติความเป็นมาของบทประพันธ์และวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อคิดค้นเทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงตามความรู้สึกและความเข้าใจ
3. เพื่อเผยแพร่และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติโดยการแสดงผลงานต่อสาธารณชน
4. เพื่อเพิ่มพูนพัฒนาทักษะการฝึกซ้อมและการบรรเลงเดี่ยวเปียโนของผู้วิจัย
5. เพื่อเป็นแนวทางในการบรรเลงและการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจต่อไป

วิธีการวิจัย (Research Methodology)

ผู้วิจัยได้รับคำเชิญให้จัดการแสดงการบรรเลงเปียโนในต่างประเทศ และได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทำให้เกิดแรงบันดาลใจว่าอยากจะบรรเลงผลงานที่ผสมผสานความเป็นไทยและมีกลิ่นอาย

ของศิลปวัฒนธรรมของชาติไว้ จึงได้ค้นคว้าหาบทเพลงเดี่ยวเปียโนจากนักประพันธ์ชาวไทย กระทั่งค้นพบบทเพลงพระอภัยมณี โดยจัดเรียงวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี รวมไปถึงบุคลิกตัวละครและเนื้อหาเรื่องราวในเรื่องทั้งหมด
2. ค้นคว้าหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงดังกล่าวและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผล
3. ทำการฝึกหัดการบรรเลง ดีความบทเพลงเพื่อทดลองหาแนวทางการบรรเลงบทเพลง
4. จัดทำการแสดง เผยแพร่บทเพลงต่อสาธารณชน
5. สรุปผลการวิจัยและนำเสนองานในรูปแบบบทความวิจัยทางวารสารวิชาการ

ผลการวิจัย (Result)

จากกระบวนการศึกษาวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง รวมไปถึงการวิเคราะห์ ดีความบทเพลง ฝึกทำการบรรเลง และเผยแพร่ผลงานในรูปแบบการแสดง จึงสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ประวัติความเป็นมาของผู้ประพันธ์บทเพลงพระอภัยมณี

ศิลปินศิลปาธร คีตศาสตราภิชาน รองศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ ดำรงตำแหน่งคณบดีวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต จบการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาดนตรีแจ๊สและการประพันธ์เพลง จากมหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา

การตีความบทเพลงและเทคนิคการบรรเลง

พระอภัยมณี ประกอบไปด้วยบทเพลงย่อย 10 เพลง ใช้เวลาบรรเลงทั้งหมดประมาณ 12 นาที แต่ละบทเพลง มีเทคนิคการบรรเลง การตีความอารมณ์เพลง และบุคลิกของทำนองแตกต่างกันไป ตามความเร็วจังหวะที่กำหนดไว้ ชื่อของบทเพลงนั้นยังอ้างอิงถึงอารมณ์ ตัวละคร สัตว์ในตำนาน และสถานที่ที่กล่าวถึงในเนื้อเรื่องของวรรณคดีอีกด้วย ผู้วิจัยได้ตีความชื่อเพลง จำแนกและรวบรวมข้อมูลของทั้ง 10 บทเพลง ลงในตารางต่อไปนี้ (Table 1)

Table 1 Movements in Phra Abhai Mani with their references, tempi, and total measures

Source: by author

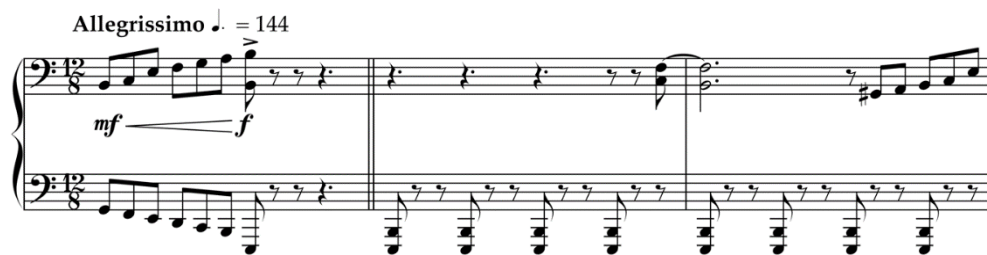
No.	Title	Refer To (in Thai)	Tempo	Total Measures
I.	<i>The Two Brothers</i>	Phra Abhai Mani and Srisuwan	Allegro	42
II.	<i>The Mermaid</i>	Mermaid	Adagio espressivo e rubato	28
III.	<i>Wonder Island</i>	Koh Kaew Phitsadan	Allegro	30
IV.	<i>The Orgress</i>	Phisuea Samudr	Allegro furioso	31
V.	<i>Princess of the East</i>	Suwanmalee	Andante sostenuto	50
VI.	<i>The Two Sons</i>	Sudsakorn and Sin samudr	Moderato fuoco	30
VII.	<i>Lament</i>	Emotions	Andante Rubato	20
VIII.	<i>The Dragon Horse</i>	Nil Mungkorn Horse	Allegro con brio	27
IX.	<i>The Hermit</i>	Yogi	Moderato con anima	27
X.	<i>Princess of the Western Isle</i>	Laweng Wanla	Adagio cantabile	26

จากตาราง (Table 1) จะเห็นได้ว่า ทุกบทเพลงย่อยเป็นเพลงขนาดสั้น มีจำนวนห้องตั้งแต่ 20 ห้องในเพลง *VII. Lament* ไปจนถึง 50 ห้อง ในเพลง *V. Princess of the East* ซึ่งมีจำนวนห้องเยอะที่สุด หลังจากที่ได้จำแนกวิเคราะห์ตีความบทเพลง และทำการบรรเลง ผู้วิจัยได้สรุปบทวิเคราะห์ของแต่ละเพลงย่อยได้ดังนี้

I. The Two Brothers

เพลงแรก *The Two Brothers* ได้อ้างอิงถึงสองตัวละครที่เป็นพี่น้องร่วมสายเลือดกัน นั่นคือพระอภัยมณีและศรีสุวรรณ ซึ่งปรากฏอยู่ในบทกลอนตอนที่ 1 ที่มีชื่อว่า พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณเรียนวิชา อัตราความเร็วในเพลงนี้ได้กำหนดไว้ว่า *Allegrissimo* ซึ่งมีความเร็วมากแสดงถึงความคล่องแคล่วของหนุ่มวัยเยาว์ทั้งสองตัวละคร และการออกผจญภัยต่างเมืองเพื่อศึกษาหาความรู้ โดยพระอภัยมณีเรียนวิชาเป่าปี่ ส่วนศรีสุวรรณเรียนวิชากระบี่กระบอง

เพลงนี้ประกอบด้วยสังคีตลักษณ์สองตอน (binary form) โดยในตอนแรกสื่อถึงพระอภัยมณี และตอนที่สองสื่อถึงศรีสุวรรณ¹ มีช่วงนำเพลง (introduction) อยู่ในห้องแรก โดยการไล่สเกลที่มีรูปแบบ *contrary motion* จบ *cadence* ด้วย *bass E* ประสานกับโน้ต *B* ซึ่งเป็นคู่ห้า นอกจากนี้ โน้ต *G#* ในทำนองหลักห้องที่ 3 ส่งผลให้มีโครงสร้างหลักของเสียงอยู่ในบันไดเสียง *E major* โดยทำนองแรกของเพลง (first theme) เปิดด้วยมือซ้ายที่มีลักษณะเป็น *ostinato bass* ในลักษณะคู่ 5 ไปจนจบทำนองในห้องที่ 7 (Example 1)



Example 1 *The Two Brothers*, mm. 1-3, introduction and beginning of the first theme

Source: by author

ลักษณะมือซ้ายที่เป็น *ostinato bass* ที่เป็นโครงสร้างหลักในเพลงแรกนี้ สร้างบรรยากาศความอึดกุม แข็งขันในการเดินทางผจญภัยของพระอภัยมณีและศรีสุวรรณ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวทางการสร้างเสียงแบบ *staccato* หรือการทำเสียงสั้นเป็นหลักในส่วนที่เป็นโน้ตเข้บัตหนึ่งขึ้น เพื่อแสดงถึงความเด็ดเดี่ยวและสนุกสนาน

ในตอนที่สองของเพลง *ostinato bass* และทำนองในมือขวามีเสียงกั้ดกระด้างเพิ่มมากกว่าตอนแรก แสดงถึงความท้าทายและขรุขระในการผจญภัย จบตอนที่สองด้วยคอร์ด *F augmented* ให้น้ำเสียงที่ฉงนสงสัย มี *leading note* ตัว *F* ลงจบที่ *E* ในท่อน *coda* ที่ตามมา (Example 2)



Example 2 *The Two Brothers*, mm. 35-37, dissonance, F augmented, and coda

Source: by author

¹ Ramasoon Sitalayan, *4 Ballades from Thai Literature for Piano Solo* (Bangkok: Tana Press, 2019), 117. (in Thai)

เทคนิคการบรรเลงแบบ hand-crossing มืออยู่ในช่วง coda ท้ายเพลง โดยมีการวนกลับมาของทำนองหลักแรก (Example 3)



Example 3 *The Two Brothers*, mm. 37-42, Coda, hand-crossing technique

Source: by author

II. The Mermaid

เพลงที่สองนี้ได้อ้างอิงถึงนางเงือก ภรรยาคนหนึ่งของพระอภัยมณี เนื่องจากนางเงือกเป็นสาวสวยที่มีจิตใจงาม ช่วยเหลือพระอภัยมณีให้หนีจากนางยักษ์ ทำให้พระอภัยมณีตกหลุมรักนางเงือก ซึ่งสอดคล้องกับเพลงที่สองนี้ที่มีจังหวะช้า และแฝงไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก โดยผู้ประพันธ์ได้กำหนดอัตราความเร็วไว้ว่า Adagio espressivo e rubato

The Mermaid มีมือขวาเดินทำนองหลักทั้งหมด และเป็นลักษณะกึ่ง improvise หรือการด้นสด ส่วนมือซ้ายเป็น chord ที่สร้าง harmony เป็นสไตร์แจ๊ส มีสีสันทันที่แตกต่างกันของเสียงโครงสร้างคอร์ด ช่วงแรกของเพลง มีการเดิน descending bass ชุดละ 4 ตัว A-G-F-E และ B $\flat$ -A-G-F ตามลำดับ ต่อมา bass line ของแต่ละห้องก็ยังคงขยับขึ้นลงทีละหนึ่งขั้น แสดงถึงความใกล้ชิดสนิทสนมและอารมณ์เสนาหาที่พระอภัยมณีมีต่อนางเงือก ผู้วิจัยได้เลือกใช้ articulation ในการบรรเลงเป็น legato เกือบทั้งหมด เพื่อแสดงถึงความนุ่มนวลและอ่อนไหวของตัวละคร (Example 4)



Example 4 *The Mermaid*, mm. 1-9, descending bass line

Source: by author

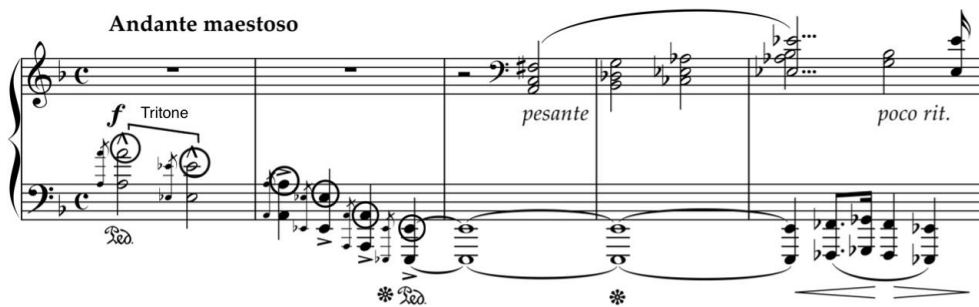
III. Wonder Island

เกาะแก้วพิสดาร มีการเปลี่ยนอารมณ์อย่างกะทันหันจากเพลงก่อนหน้านี้ (The Mermaid) กลับมาเป็นจังหวะเร็วอีกครั้ง มือซ้ายเริ่มด้วยคู่ห้า โดยมี voicing ระหว่างคอร์ดแรกและคอร์ดสุดท้ายของ motif ที่เป็นคู่ augmented 4th หรือ diminished 5th (Example 5) โดยมีชื่อเรียกขานคู่เสียงนี้อีกชื่อว่า tritone หรือ “The Devil’s Interval” ซึ่งในบทเพลงคลาสสิกหลายเพลงก็ได้ใช้ขัณฑ์เสียงนี้ ในแนวพรรณนาโวหารสื่อถึงความลึกลับและศาสตร์มืดที่แฝงอยู่ เช่น บทเพลง *Après une lecture du Dante: Fantasia quasi Sonata* บทประพันธ์ของ Franz Liszt (Example 6)



Example 5 *Wonder Island*, mm. 1-3, tritone

Source: by author



Example 6 Liszt's *Dante Sonata*, mm. 1-5, opening theme, tritone

Source: by author

นอกเหนือจากเสียงขัณฑ์ tritone แล้ว ยังมีการใช้จังหวะแบบ polyrhythm โดยการเน้นจังหวะแบบสลับไปมา grouping ชุดโน้ต 2 ตัวและ 3 ตัวระหว่างมือทั้งสองข้าง สร้างอารมณ์ฉุนและสับสน (Example 7) อีกทั้ง Dynamics ในเพลงนี้ยังมีความหวิหว่าแตกต่างกันอย่างเฉียบพลัน ช่วงสุดท้ายของเพลงจบด้วย descending chromatic scale และจบที่ F# pedal point ต่อไปยังท่อนถัดไปแบบ Attacca



Example 7 *Wonder Island*, m. 12, polyrhythm

Source: by author

IV. The Ogress

“ผีเสื้อสมุทร” หรือนางยักษ์ เป็นภรรยาคนแรกของพระอภัยมณี โดยเนื้อหาของเพลงนี้อยู่ในฉากที่อาละวาดจนเรือเดินสมุทรแตก แสดงถึงความโกรธ กราดเกรี้ยว ที่พระอภัยมณีพยายามหนีหายไปจากนาง ผู้ประพันธ์กำหนดอัตราความเร็วไว้ว่า Allegro furioso ซึ่งแปลว่า เร็วและโกรธ โดยมี F# pedal point ที่เกริ่นนำมาตั้งแต่ช่วงท้ายของเพลง *Wonder Island* ได้ลากยาวในเพลง *The Ogress* นี้ ต่อเนื่องทั้งเพลงจนถึงช่วงสุดท้าย ในห้องแรก ostinato bass ในมือซ้ายถูกกำหนด dynamic ว่า ff (fortissimo) ผู้วิจัยได้เลือกใช้นิ้วโป้งในการเล่นโน้ตเบสนี้ เพราะนิ้วโป้งเป็นนิ้วที่ถือว่าแข็งแรงที่สุดและสามารถลงน้ำหนักได้รุนแรงและก้าวร้าวได้ตามอารมณ์ของเพลง (Example 8) ส่วนมือขวาที่เป็นทำนอง ผู้วิจัยเลือกใช้การเล่นเสียงแบบ detached ให้เสียงทำนองแต่ละตัวขาดออกจากกัน สื่อถึงความแข็งแกร่งต่างและอารมณ์ไม่พอใจ



Example 8 *The Ogress*, mm. 1-3, repeated LH ostinato bass

Source: by author

ช่วงกลางเพลง อารมณ์ความแค้นคลุ้มคลั่งเริ่มทวีคูณ ผู้ประพันธ์ได้ใช้ cluster chord เสียงก๊อในมือขวา ลงจังหวะแบบหลากหลายไม่ซ้ำกัน เลื่อนขึ้นลงไปมา สื่อถึงความโกรธและสับสนของนางผีเสื้อสมุทรที่กำลังอาละวาดและมองหาพระอภัยมณี (Example 9)



Example 9 *The Ogress*, mm. 14-16, cluster

Source: by author

ท่อนกลางที่เป็นช่วง cluster chord ได้ถูกคลี่คลายอย่างช้า ๆ โดย dynamic ถูกกำหนดให้เบาลง และมีความเร็วช้าลงเรื่อย ๆ ตามเนื้อเรื่องที่ว่าผีเสื้อสมุทรได้ขาดใจตายหลังจากได้ยินเสียงขลุ่ยที่พระอภัยมณีได้เป่าบรรเลงออกมา โดยช่วง coda ผู้ประพันธ์ได้กำหนดอัตราความเร็ว Adagietto Rubato ซึ่งเป็นทำนองเลียนแบบเสียงขลุ่ยของพระอภัยมณี ใช้ทำนองเดียวกับ theme ของพระอภัยมณีจากเพลงแรก *The Two Brothers* (Example 10)

Example 10 *The Orgress*, mm. 26-31, Phra Abhai Mani's theme

Source: by author

V. Princess of the East

“นางสุวรรณมาลี” เป็นธิดาเมืองพลึกและหนึ่งในภรรยาของพระอภัยมณี เพลงนี้มีคีตลักษณ์เป็นแบบสองตอน ตอน A กำหนดอัตราความเร็วไว้เป็น *Andante sostenuto* ส่วนตอน B คือ Waltz เป็นอีกหนึ่งเพลงที่บรรยายถึงความสวยงามอ่อนช้อยของหญิงสาว และมีจังหวะที่ค่อนข้างช้ากึ่งต้นสด ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการเปลี่ยนอัตราจังหวะคั่นไปมาระหว่าง 3/4 และ 4/4 ในช่วงทำนองหลักแรก (Example 11) ต่อมามีการเปลี่ยนความเร็วจังหวะแบบหิวหาว เร็วขึ้น-ช้าลง ในระยะเวลา 5 ห้อง การเปลี่ยนความเร็วจังหวะและอัตราจังหวะไปมา สามารถสังเกตได้ว่ามีอยู่ทั่วเกือบทั้งเพลง แสดงออกถึงอารมณ์ที่โลเล อ่อนไหวและไม่มั่นคงอย่างชัดเจน

Example 11 *Princess of the East*, mm. 1-7, first theme

Source: by author

สำเนียงการประพันธ์เป็นแบบดนตรีแจ๊ส โดยมีโครงสร้างเสียง dominant 7th และ 9th ปะปนอยู่โดยทั่ว ตอน B นอกจากโครงสร้าง 3/4 ที่เป็นจังหวะ Waltz แล้ว ยังมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะ 5/4 ผสมอยู่ด้วย ให้ความรู้สึกที่ไม่มั่นคง ผู้ประพันธ์ยังได้มี การใช้เทคนิค polychord ระหว่างมือทั้งสองข้างอีกด้วย (Example 12)

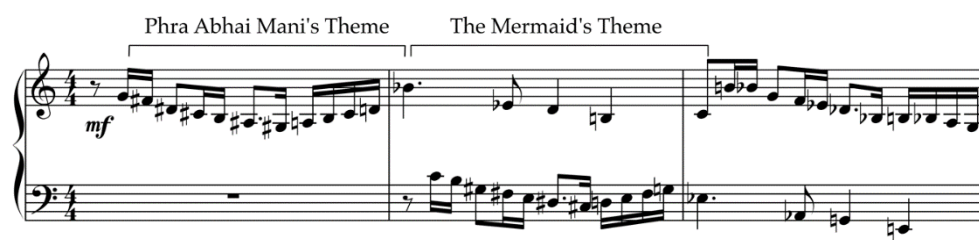
Example 12 *Princess of the East*, mm. 44-45, polychord

Source: by author

VI. The Two Sons

ซึ่งหมายถึง “สุดสาคร” และ “สินสมุทร” เป็นเพลงที่กลับมาในจังหวะระดับกระแฉขึ้นจากเพลงก่อนหน้านี้ (*Princess of the East*) เพลง *The Two Sons* ผู้ประพันธ์กำหนดอัตราความเร็วเป็น Moderato fuoco บ่งบอกถึงอารมณ์เร่าร้อนในวัยเยาว์ของลูกทั้งสอง ในเพลงนี้สามารถแบ่งสังคีตลักษณ์ออกเป็น 2 ตอน ที่มีรูปแบบการประพันธ์ต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีตอนแรก ที่สื่อถึง “สุดสาคร” ส่วนตอนที่สองสื่อถึง “สินสมุทร”

ในตอนสุดสาคร มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบ Fugue ที่เฟื่องฟูในยุคบาโรก² โดยใช้วัตถุดิบจากทำนองพระอภัยมณี และทำนองนางเงือก ในเพลง *The Two Brothers* และ *The Mermaid* มาผสมผสานกันเป็นทำนองใหม่ของ “สุดสาคร” (Example 13)



Example 13 *The Two Sons*, mm. 1-3, Fugue technique

Source: by author

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ articulation แบบ detached และ legato ผสมกันในการบรรเลง เพื่อเพิ่มความรู้สึกกระฉับกระเฉง สนุกสนาน และนุ่มนวลไปในคราวเดียวกัน เหมาะสมกับวัยเยาว์และอารมณ์นักร้องของสุดสาคร (Example 14)



Example 14 *The Two Sons*, mm. 1-2, suggested articulation

Source: by author

ตอนที่สอง “สินสมุทร” ได้มีการใช้วัตถุดิบทำนองที่อยู่ในมือขวามาจากเพลง *The Ogress* หรือนางผีเสื้อสมุทรซึ่งเป็นมารดาของสินสมุทร มือซ้ายในตอนที่สองนั้น เป็น repeated walking-bass ที่ขับเคลื่อนทำนองไปข้างหน้าด้วยบันไดเสียง A minor ไปจนจบท่อน ให้บรรยากาศเป็นสไตล์แจ๊สผสมอยู่ (Example 15) ผู้วิจัยได้เลือกใช้ articulation ที่เป็น detached ในมือซ้ายเพื่อเลียนเสียง double bass ที่อยู่ใน Jazz band ส่วนมือขวานั้นก็ยังคงเลือกใช้ staccato สลับกับ legato คล้ายในตอนของสุดสาคร เพื่อดึงอารมณ์ที่กระฉับกระเฉงสลับกับความพลิ้วไหวรวดเร็วของตัวละคร

² Natchar Pancharoen, *Music Dictionary*, 5th ed. (Bangkok: Tana Press, 2021), 143. (in Thai)



Example 15 *The Two Sons*, mm. 19-21, second section “Sin Samudr”

Source: by author

VII. Lament

เพลงนี้เป็นเพลงเดี่ยวที่ไม่ได้สื่อถึงตัวละครใดโดยตรง แต่เป็นเพลงที่แสดงที่อารมณ์เศร้าโศก คร่ำครวญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องพระอภัยมณี ผู้ประพันธ์ได้กำหนดอัตราความเร็วเป็น Andante Rubato ซึ่งมีความช้าปานกลางแบบยืดหยุ่น ผสมกับสไตล์การประพันธ์กึ่งด้นสดอีกเพลงในผลงานชุดนี้ มีการแฝงทำนองสั้น ๆ จากเพลงก่อนหน้านี้ เช่น ทำนองมือซ้ายจากตอนสินสมุทรไว้ในห้องที่ 6 (Example 16) ทำนองแรกในมือขวาจากเพลง *Wonder Island* ไว้ในห้องที่ 10-11 (Example 17) และทำนองหลักของสุดสาครในห้องที่ 19-20 (Example 18)



Example 16 *Lament*, mm. 6-7, material from Sin Samudr's section

Source: by author



Example 17 *Lament*, mm. 11-12, first theme from Wonder Island

Source: by author



Example 18 *Lament*, mm. 19-20, Sudsakorn's theme

Source: by author

วิธีการบรรเลงเพลงนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เสียง *legatissimo* โดยเล่นเสียงให้ต่อเนื่องกันและเพิ่มความหน่วง ให้อารมณ์เพลงและเนื้อเสียงที่มีความ sustain เพื่อสื่อถึงอารมณ์อ่อนไหวและอยู่ภายในใจ

VIII. The Dragon Horse

“ม้านิลมังกร” เป็นสัตว์ในตำนานที่อยู่ในเรื่องพระอภัยมณีและเป็นพาหนะของสุตศราครที่ใช้เดินทางไปแต่ละที่ เพลงนี้จึงมีมือซ้ายที่เล่น repeated ostinato bass คอร์ดูห้า (F-C) ตลอดทั้งเพลงเลียนแบบเสียงควมม้า โดยมีจังหวะยกเข็มนาหนึ่งชั้นเชื่อมเข้าหาคอร์ดในจังหวะตกทุกครั้งที่เกิดประโยคเพลงขึ้นใหม่ในมือขวา ทำให้ประโยคเพลงได้รับความรู้สึกถึงการขับเคลื่อนไปข้างหน้าแบบมีพลัง จึงได้อารมณ์คล้ายม้าควมพุ่งไปข้างหน้าตลอดเวลา ผู้วิจัยได้เลือกใช้การเล่น staccato ในเบสมือซ้ายเพื่อเพิ่มความกระฉับกระเฉงและเติมเปี่ยมไปด้วยพลัง และเติมการเล่นแบบ accent ไปบนจังหวะยกที่เชื่อมเข้าหาจังหวะหลัก (Example 19)



Example 19 *The Dragon Horse*, mm. 1-6, ostinato bass

Source: by author

ช่วงท้ายเพลงมีเทคนิคการประพันธ์แบบ augmentation คือค่าความยาวของโน้ตในทำนองมีอัตราส่วนยาวขึ้น เป็นในลักษณะ rhythmic displacement จากที่จังหวะที่นับได้เป็น 4/4 กลายเป็นให้ความรู้สึก 3/4 ในช่วงท้ายเพลง (Example 20) บวกกับคำบ่งชี้ ritardando ให้ความรู้สึกจังหวะเพลงช้าลงเรื่อย ๆ ราวกับว่าม้านิลมังกรกำลังจะหยุดควม เพราะใกล้ถึงจุดหมายปลายทางแล้ว



Example 20, *The Dragon Horse*, mm. 24-27, rhythmic displacement

Source: by author

IX. The Hermit

“พระโยคี” ฤๅษีแห่งเกาะแก้วพิสดาร จุดหมายปลายทางของมานิลมังกรจากเพลงก่อนหน้านี้ เพลงนี้ใช้เทคนิคการประพันธ์แบบ Fugue มีเนื้อดนตรีตามหลัก polyphony คล้ายกับเพลงตอนแรกของ *The Two Sons* ทำนองหลักที่เริ่มของ *The Hermit* (Example 21) เป็นการดัดแปลงและยืมวัตถุดิบมาจากทำนองห้องที่ 22 ของ *The Dragon Horse* (Example 22) มีการใช้ melodic inversion ในช่วงแรกที่ล้อเลียนกันระหว่างทำนองมือขวาและซ้าย



Example 21 *The Hermit*, mm. 1-3, main theme

Source: by author



Example 22 *The Dragon Horse*, m. 22, borrowed motive

Source: by author

ในส่วนของการบรรเลง ผู้วิจัยได้เลือกใช้ articulation คล้ายกันกับ Fugue ในเพลงตอนแรกของ *The Two Sons* โดยสำเนียงและเทคนิคการบรรเลงเข้ากับเพลงสไตล์ยุคบาโรก ในเพลงนี้มีการสับเปลี่ยนอัตราจังหวะหลายครั้ง ได้แก่ 2/4, 3/4 และ 4/4

X. Princess of the Western Isle

เพลงนี้ได้ถ่ายทอดบุคลิกที่งดงามและอ่อนช้อยของ “นางละเวงวันพา” หนึ่งในภรรยารูปงามของพระอภัยมณี มีสังคีตลักษณะแบบสองตอน โดยตอน A อัตราความเร็วกำหนดไว้ว่า Adagio cantabile ส่วนตอน B นั้นคือ Molto piu mosso ซึ่งตอน A จะได้บรรยากาศไม่เร่งรีบ อารมณ์คล้าย ๆ กำลังเดินทอดน่อง อยู่ในห้วงความฝันที่พระอภัยมณีนึกถึงนางละเวง มีคู่เสียงกว้าง เสียงกีดกันตามสไตล์เพลงแจ๊ส (Example 23) ส่วนตอน B นั้น จะมีอัตราจังหวะเร็วขึ้น มีบทนำ 3 ห้องที่มี descending bass line นำเข้าสู่บันไดเสียง Eb minor ในห้องที่ 18 (Example 24) ซึ่งมีอารมณ์ความรู้สึกโหยหาและอาการตกหลุมรักเข้มข้นมากขึ้นกว่าตอน A สื่อถึงการทำเสน่ห์ที่ได้ผลของนางละเวงวันพาที่ทำให้พระอภัยมณี ผู้วิจัยใช้วิธีการบรรเลงแบบ legatissimo และการเหยียบ pedal แบบ long phrasing เพื่อช่วยในการ sustain เสียงเบสและเพิ่มความกังวานของเสียงให้เข้ากับอารมณ์เร้าร้อนของบทเพลง

Example 23 *Princess of the Western Isle*, mm. 1-7, section A

Source: by author

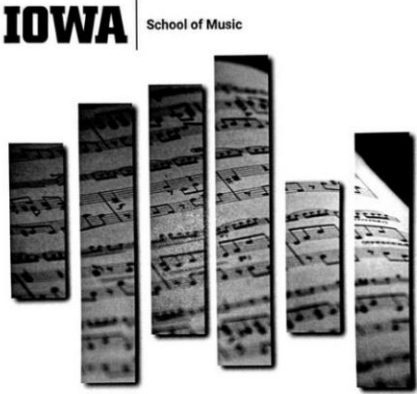
Example 24 *Princess of the Western Isle*, mm. 16-19, section B

Source: by author

การเผยแพร่ผลงานในรูปแบบการจัดแสดง

ผู้วิจัยได้มีโอกาสแสดงบรรเลงผลงานเพลงพระอภัยมณี ในระดับนานาชาติในหลายประเทศ ดังนี้

1. แสดงในงาน Salaya Duo Recital วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 ณ ห้องแสดง Stark Opera Studio อาคารดนตรี Voxman โดยได้รับคำเชิญจาก University of Iowa, Iowa City ประเทศสหรัฐอเมริกา



IOWA School of Music

GUEST ARTIST RECITAL

Salaya Duo
Wannapha Yannavut, marimba
Korak Lertpibulchai, piano

The Music and Literature of Thailand

Sunday, May 7, 2023 at 12:00pm
Voxman Music Building Stark Opera Studio

Salaya Duo
Wannapha Yannavut, marimba
Korak Lertpibulchai, piano

The Music and Literature of Thailand

PROGRAM

Bussaba	Kitti KUREMANEE
Wannapha Yannavut, marimba Korak Lertpibulchai, piano	
Samādhi (world premiere)	Viskamol CHAIWANICHISIRI
Wannapha Yannavut, percussion	
Phra Abhai Mani	Denny EUPRASERT
I. The Two Brothers	
II. The Mermaid	
III. Wonder Island	
IV. The Orgress	
V. The Princess of the East	
VI. The Two Sons	
VII. Lament	
VIII. The Dragon Horse	
IX. The Hermit	
X. Princess of the Western Isle	
Korak Lertpibulchai, piano	
Long Mae Ping Fantasia	arr. Wannapha YANNAVUT
Lao Duang Duen	arr. Tanasit SIRIPANICHWATTANA
Wannapha Yannavut, marimba	
Three Perspectives of I-Nao	Narongrit DHAMABUTRA
I. I-Nao & Bussaba & the Bats	arr. Tanasit Siripanichwattana
II. Inao-Bussaba at the Puppet Show	
III. Inao's Wedding	



Figure 1 Guest Artist Recital: Salaya Duo Recital at the University of Iowa, May 2023

Source: by author

2. แสดงใน Solo Piano Recital วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ณ Music Conservatory ‘Giuseppe Tartini’ at Trieste ประเทศอิตาลี



Figure 2 Piano Recital at Music Conservatory ‘Giuseppe Tartini’ at Trieste, May 2024

Source: by author

3. แสดงใน Salaya Duo Recital วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ณ Sichuan Conservatory of Music สาธารณรัฐประชาชนจีน



Figure 3 Salaya Duo Recital at Sichuan Conservatory of Music, May 2024

Source: by author

สรุป (Conclusion)

บทความวิจัยนี้ ผู้วิจัยเผยแพร่เทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงพระอภัยมณี ซึ่งประพันธ์โดย เด่น อยู่ประเสริฐ โดยอิงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก และได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณคดีไทยเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ ผลงานประกอบด้วย 10 ท่อนเพลง

ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติของวรรณคดีรวมถึงการวิเคราะห์บทเพลงเพื่อทำความเข้าใจอารมณ์และบุคลิกของแต่ละทำนอง ส่งผลให้เลือกใช้เทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสม ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการบรรเลงแล้ว ยังช่วยให้การถ่ายทอดบทเพลง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การศึกษาบทเพลงดังกล่าวและการแสดงผลงานในที่สาธารณะยังมีเป้าหมายในการสืบสานและเผยแพร่ วัฒนธรรมไทยผ่านดนตรีคลาสสิก

หลังจากการแสดง พบว่าการวิเคราะห์และตีความบทเพลงสามารถนำไปใช้ได้จริง และช่วยให้การถ่ายทอดบทเพลง มีความชัดเจนมากขึ้น การเลือกใช้เทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสมทำให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์และเรื่องราวของบทเพลงไปยัง ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลตอบรับจากผู้ฟังสะท้อนให้เห็นว่าผู้ฟังสามารถรับรู้และเข้าใจอารมณ์ของบทเพลง ได้ชัดเจนขึ้นจากการตีความและเทคนิคการแสดงที่เลือกใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการตีความในกระบวนการบรรเลง เพลงคลาสสิก การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นแนวทางสำหรับนักดนตรีที่ต้องการพัฒนาการตีความบทเพลงไทยร่วมสมัยและการ นำเสนอในบริบทของดนตรีคลาสสิก ซึ่งสามารถต่อยอดไปสู่การสร้างสรรค์และอนุรักษ์ดนตรีไทยในระดับนานาชาติได้ต่อไป

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Bibliography

-
- Mathes, James. *The Analysis of Musical Form*. New Jersey: Pearson Prentice Hall, 2007.
- Pancharoen, Natchar. *Music Dictionary*. 5th ed. Bangkok: Tana Press, 2021. (in Thai)
- Rangsit University, Conservatory of Music. "Faculty and Staff." Last modified 2019. <https://music.rsu.ac.th/about-us-administration-detail.php?id=5>. (in Thai)
- Sitalayan, Ramasoon. *4 Ballades from Thai Literature for Piano Solo*. Bangkok: Tana Press, 2019. (in Thai)
- Srikaew, Chaivat. *The Story of Phra Abhai Mani*. Bangkok: Watana Panich Press, 2006. (in Thai)